

svazek 13

KNIHOVNIČKA
Meduňky

JAK
ZMĚNIT
SVĚT TADY A TEĎ

Anna Strunecká

JAK
ZMĚNIT
SVĚT TADY A TEĎ

JAK
ZMĚNIT
SVĚT TADY A TEĎ

Anna Strunecká

Meduňka
Svazek 13/12

Meduňka

Motto:

*Všichni na jednom jevišti tohoto velikého světa stojíme,
a cokoliv se tu koná, všech se týče.*

Jan Amos Komenský

© Prof. RNDr. Anna Strunecká, DrSc., 2012

© Ilustrace Miloš Bárta, 2012

ISSN 1804-655x

ISBN 978-80-904750-6-9

ÚVODEM

Veškerá proměna světa začíná u jednotlivce transformací vlastního nitra.

Jan Amos Komenský

Z mnoha stran se ozývají svědectví o tom, že prožíváme zcela mimořádnou dobu velikých přeměn ve vývoji lidského vědomí, že nastává a urychluje se proces psychospirituální transformace lidstva. Atmosféra je nabitá očekáváním, co naši vyspělou civilizaci potká na konci roku 2012. O konci světa mluví senioři na lavičkách v parku i děti školou povinné. Předčasný zánik Země v její hmotné skladbě v čase, kdy v ní nebylo všechno dožito a urovnáno, by ale nesl nesmírné následky pro sféry a úrovně jiných kosmických prostorů, které si člověk nedokáže svým rozumem představit.

I když víra v nesmrtelnou duši patří k základům evropské civilizace a křesťanství, moderní neurovědy v lidském těle žádnou duši nenašly. A právě proto, že lidskou duši dosud nikdo nevyfotografoval, nezměřil ani nezhvážil, jsou všechny názory na spirituální jevy odsouvány do oblasti pavědecké. Materialistické pojetí světa neakceptuje existenci duchovní (spirituální) podstaty člověka. Jak by tedy měl člověk transformovat svoje nitro, když učení o duši není součástí učebních osnov ani vysokoškolského studia?

Nevědomost a naprostá netečnost ke kultivaci lidské duše vyvolaly nebývalý infernální pohyb zla ze skrytých hloubek psychiky člověka. Současně s tím můžeme pozorovat trvalý a prohlubující se úpadek mravnosti, morálky, etiky i lidské ohle-

duplnosti. Před lidstvem se hromadí problémy, které vytvářejí vidinu velikých krizí v blízké budoucnosti. Jak může jednotlivý člověk přispět k nápravě a proměně světa, se kterým není spokojený? Co znamená samotný pojem psychospirituální transformace? Na podobné otázky se pokusíme hledat odpovědi u duchovních učitelů, filozofů a vědců. Mnozí z nich zdůrazňují, že další vývoj naší civilizace bude silně ovlivněn právě tím, jak bude člověk poznávat spirituálně-transcendentální rysy svojí duše. Zdá se, že nastává doba k hledání mostů a porozumění mezi vědou a náboženstvím. Mějme však na paměti, že se účastníme dramatického závodu o čas, který v dějinách lidstva nemá obdoby. V sázce je budoucnost lidstva na této planetě. I dnes je aktuální výzva Komenského: *Zamysleme se, prosím, nad stavem světa, který po všech stránkách dospěl až k naprosté zkaženosti, a zachvějme se nad ním... Anebo se raději poradíme, jak pomoci, pokud je to možné.*

O SVĚTLE

Člověk je světlem ze Světla a má za úkol toto Světlo učinit viditelným všude, kde působí, jím ozářit cesty své i všech účastníků svého života.

Božena Cibulková: Kniha Boží. Logos

Světlo má nejvyšší symbolickou hodnotu ve všech velkých světových náboženstvích. Světlo vystupuje jako základní myšlenka křesťanství. Podle knihy Genesis bylo světlo prvním stvořitelem činem Boha. Bylo to světlo jako protiklad temnoty. Se symbolem světla je spojováno poznání, zatímco temnota symbolizuje nevědomost.

Po celá staletí hledají lidé světlo a pravdu. Dokladem toho jsou stovky pojednání, knih a učebnic, zákonů a příkazů. Každá civilizace či kultura vytváří určitou myšlenkovou soustavu založenou na pravdách, které považuje za ověřené, správné a rozumné. Vnitřní slovo jako prostředek Božího zjevení dávalo prorokům Starého a Nového zákona světlo a poučení. Pro křesťany je Kristus „Světlem světa“, ztotožněný s láskou. Buddhisté vnímají světlo jako pravdu a osvobození a mají ho ztotožněné s Buddhou a átmanem (nejvyšším principem), hinduisté vnímají světlo jako plodivou sílu, svatost projevenou skrze Kříšnu, v taoismu je světlo projevem nejvyšší formy existence a s pojmem neomezeného světla se setkáváme v židovské kabale.

Úspěchy novodobé vědy vedly k tomu, že současné poznávání světa jde cestou důsledků vědeckých objevů. Zkoumání hmoty bez vztahu k Bohu je ideálem objektivního a vědeckého popisu světa. Může se zdát, že pokroky vědy popírají vysvětlení o zá-

kladech lidské existence tak, jak jsou podávány v knihách velkých světových náboženství. Může moderní věda dospět k vysvětlení a poznání Boha, otce Světla? Můžeme doufat, že dojde k rozpuštění tradičních rozporů mezi vědou a náboženstvím? Najde věda nové typy duchovních zákonů našeho vesmíru?

Světlo je ve všech kulturách symbolem projeveného božství, pravdy a poznání.

Fyzikální pojetí světla

Viditelné světlo je nejdůležitější složkou slunečního záření, které představuje hlavní zdroj energie na Zemi. Můžeme říci, že světlo přináší do našeho světa energii. Duhové spektrum skryté v bílém světle objevil a popsal Isaac Newton (1642–1727). Na začátku 19. století prokázal jiný anglický fyzik Thomas Young, že viditelné světlo má vlastnosti vlnění. Ve viditelné části má světlo vlnovou délku mezi 380 a 750 nm. Oči a mozek člověka rozlišují různé vlnové délky světla v podobě různých barev: když například dopadne na sítnici lidského oka záření o vlnové délce 380 nm, vnímáme fialovou barvu, vlnová délka mezi 560–590 nm je pro člověka žlutá, červená má vlnovou délku 630–750 nm.

Na samém začátku 20. století vyslovil slavný fyzik a laureát Nobelovy ceny za fyziku Max Planck (1858–1947) hypotézu o tom, že energie světla se nešíří spojitě, ale v malých balíčcích – kvantech. Albert Einstein později tuto jeho teorii potvrdil a pro **energetické kvantum světla** použil slovo **foton**. Světlo je proud fotonů.

Fyzici zjistili a prokázali, že nejmenší částice hmoty nebo kvanta se za určitých okolností mohou jevit jako hmotné částice, jindy analogicky jako vlny. Je to tzv. dualismus vlnové částice. Objekty mikrosvěta mají dvě tváře. Fotony se tedy mohou projevovat buď jako bodově hmotné částice, nebo jako cestující vlny v závislosti na tom, zda pozorovatel při experimentu pozoruje

jeden nebo druhý z těchto aspektů. Tak například jeden foton může současně procházet různými drahami, může být na všech místech současně a přitom ho vědec při každém měření může nachytat jen na jedné z drah. Niels H. D. Bohr (1885–1962) napsal, že kvantový svět ponechává mnoho svých vlastností neurčitých a obsahuje tak velké bohatství různých alternativ.

Ne-vědec si alespoň může představovat, že energie v kvantovém stavu se v konkrétních podmínkách může projevovat způsobem, který naše smysly a přístroje hodnotí jako hmotu. Klasická fyzika chápala hmotu a energii jako dvě odlišné kategorie. Nejslavnější rovnice 20. století, kterou formuloval Albert Einstein – $E = mc^2$ – vyjadřuje, že jedna fyzikální kategorie – hmota (m), může být přeměněna na jinou fyzikální kategorii – energii (E) a naopak přes univerzální konstantu c^2 (c odpovídá rychlosti světla 3×10^8 m/s). Hmota a energie se mohou vzájemně přeměňovat. Experimentální důkaz přeměny světelné energie na hmotu podali američtí vědci na konci 20. století. Pomocí urychlovače a pulzního laseru získali elementární hmotné částice – elektrony a pozitrony.

Světlo poznání

Zážitek světelné vize, společný mnoha duchovním učitelům a mystikům, je spojován s nevyslovitelným pocitem lásky, nejvyššího porozumění a naprosté harmonie. Systémová analýza této zkušenosti a způsobu jejího vyjádření z pohledu vědců by byla dílem nesmírně rozsáhlým. Podle zvoleného oboru se můžeme obrátit na upanišady, buddhismus, metafyziku, teologii, teozofii a antropozofii, freudovskou psychoanalýzu, Jungovu psychologii náboženské zkušenosti a kolektivního nevědomí, hlubinnou nebo transpersonální psychologii, psychosyntézu, avšak zejména na umění všech etap vývoje lidské civilizace.

Psychiatr Carl Gustav Jung (1875–1961) ve svém komentáři k německému překladu starého čínského textu *Tchaj-i t'in-chua*

cung-č' (Jung a Wilhelm, 1997) zdůrazňuje, že mnohé slovní obraty z tohoto učení zná i evropský čtenář z učení křesťanského a jako výstižný popis zážitku světla uvádí vyjádření Hildegardy z Bingenu (1098–1179): *Od svého dětství vidím stále světlo ve své duši, avšak ne zevníma očima a také ne prostřednictvím myšlenek svého srdce; na tomto vidění se nepodílí ani pět zevních smyslů... Světlo, které vnímám, není na žádném místě, je mnohem jasnější než oblak, který nese Slunce. Nemohu v něm rozlišit žádnou výšku, šíři nebo délku... Co v takovém vidění vidím nebo se učím, to mi zůstává dlouho v paměti. Vidím, slyším a vím současně, a učím se to, co vím, během okamžiku... Nemohu v tomto světle rozeznat vůbec žádnou podobu, avšak spatřuji v něm chvílemi jiné světlo, které mi bylo označeno jako živé světlo... Když se raduji ze zrění tohoto světla, zmizí z mé mysli všechn smutek a všechn strach...* (Hildegardin list mnichovi Wibertovi z Glembloux o jejích viděních z roku 1171).

Na buddhistických chrámových freskách bývá nevědomost symbolicky znázorňována na začátku cesty životem jako slepá žena. Pod vlivem duchovní slepoty tápe, vytváří si klamný obraz sebe sama i světa. Podle prastarého učení dharmy nás tato duchovní zatmělost vtahuje do honby za prchavým štěstím a vede mysl člověka k nepravým hodnotám. U nevědomých bytostí ovládaných podvědomými žádostmi a klamy vede nedostatek světla ke zmatku, mentální sklíčenosti, zápasu o vlastnictví klamných věcí a ke strachu ze ztráty toho, co bylo získáno.

K prožitkům spojení se Světlem jako nejvyšším zdrojem veškerého bytí, k prožitkům kosmického vědomí a prožívání jednoty s tvůrčím principem vesmíru, byli v dávných dobách vedeni dlouhou výchovou tzv. zasvěcenci, sdělovali je různí jasnovidci, proroci a média. Z takových prožitků čerpali svoji inspiraci i mnozí vědci, především však umělci.

Stav vědomí, který Siddhártha Gautama-Buddha nazval probuzením (osvícením), je stav dokonalosti, nalezení a obnovení

dokonalé duchovní rovnováhy, cíl mnoha hledajících a putujících na cestě duchovního vývoje. Prozření osvícené bytosti je mystériem, které působí za hranicemi času a prostoru. Je to dimenze vědomí, které je nadsmyslovou silou osvícené bytosti. Duchovní učitelé po stovky let vytrvale a trpělivě lidem připomínají poznání, že duchovní vnímání je nadřazeno vnímání smyslovému.

Svědectví o prožitcích života ve Světle, které zakoušeli Buddha, Lao-c', Mojžíš a Kristus, ale i Jan Hus, Jan Amos Komenský, Jakob Lorber a mnozí jiní, změnilo životní filozofii milionů lidí, neboť jsou podstatou všech náboženství, civilizací a kultur. Zážitky setkání se Světlem nejlépe vyjadřují díla umělců všech dob. V současné době se zvyšuje počet lidí, kteří prožívají alespoň záblesky vnitřního světla. V naší moderní vědecko-technokratické společnosti, kde je veškeré vědění a poznávání spojováno s rozumem a hodnocením exaktních faktů, se podobné úvahy jeví jako přičící se zdravému rozumu.

Budeme-li dále uvažovat o existenci stavu osvícení, pak vycházíme i z toho, že je to podle dávného učení stav poznání, který vede k rozvoji nejvyšších ideálů lidskosti. Je to učení o cestě ke štěstí.

SKRYTÉ BARVY LIDSKÉ BYTOSTI

Vidět a znát člověka jen tak, jak je znám na Zemi, je málo. Je to nedostačující obraz, nedokonalé chápání jeho života. Člověka si na Zemi v celé plnosti jeho významu vůbec nelze představit.

To, co je z něho na Zemi viditelné, je pouhou částí jeho možných projevů...

Tělo, ve kterém se na Zemi projevuje, je také slabou ukázkou tvaru a formy veliké duchovní síly, jež je podstatou jeho existence...

Člověk je bytost nekonečných světů vesmírných.

Tvary, v nichž se může duše zjevit na úrovních jejího domova v božském jsoucnu, jsou nepředstavitelně vznešené, majestátní, skvělé, zářící, světelné – že zář Slunce, jak oblévá Zemi, je vůči nim slabá...

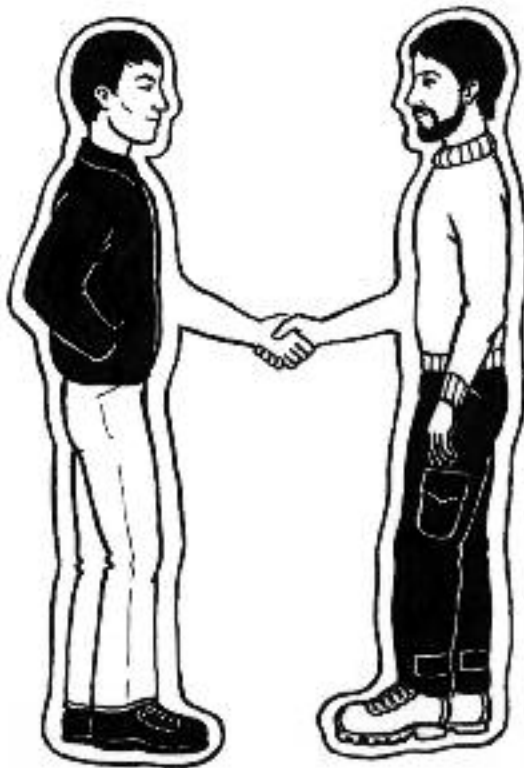
Božena Cibulková: Kniha Boží. Logos

Staré obrazy zobrazují světce obklopené světelnou září. **Lidské energetické** pole je popisováno v mnoha starých indických, tibetských, čínských a japonských ezoterických textech. Jeho studiem se v minulosti zabývali někteří vědci a lékaři, jako byli například Paracelsus (1493–1541), Franz Anton Mesmer (1734–1815) nebo Rudolf Steiner (1861–1925). Protože moderní člověk je přesvědčen, že jeho tělo je od okolí ohraničeno kůží, a moderní vědy popírají existenci vitální životní síly, snažíme se popisovat to, co přesahuje naše fyzické tělo, termíny převzatými ze současné vědy. A tak místo dříve používaných názvů, jako je éterné tělo a astrální tělo, používáme zpravidla pojmenování

energetické pole. Pojem pole zavedl do fyziky Faraday, ale našim představám o lidském energetickém poli možná lépe vyhoví původní smysl slova pole, který vychází z prostředí krajiny. I lidské energetické pole se neustále proměňuje, mění svoje hranice, může se rozprostírat do veliké dálky. V současné době se mimořádně zvýšil počet lidí se schopností vnímat něco, co přesahuje naše fyzické tělo.

Lidské energetické pole

Nabízím zde pouze velmi stručný popis pozorování, která se shodují s popisy v různých novějších pramenech (Brennan, 1998)

i s mými vlastními zkušenostmi a také s pozorováním mnoha mých přátel a studentů. Zjistili jsme rovněž, že v posledním století došlo u lidí k pronikavým změnám ve vývoji polí, která přesahují hranice fyzického těla.

Lidé, kteří vnímají energetická pole, zpravidla rozlišují kolem fyzického těla člověka několik vrstev (hladin, úrovní). Některé vykazují určitou charakteristickou strukturu, zatímco jiné se jeví jako pohybující se a rychle pulzující oblasti. Každá hladina je charakterizována frekvencí svých energetických vibrací. Starší prameny říkají, že jsou **jemnohmotnější v porovnání s hrubohmotným fyzickým tělem**. Můžeme také říci, že **každá vrstva energetického pole člověka může být definována ve smyslu kvantového stavu v něm se nacházející energie**.

Barvy v lidském energetickém poli jsou vnímány ve shodě s naším vnímáním barev trojrozměrného světa, avšak jsou mnohem jasnější. Je zřejmé, že tyto barvy nejsou totožné s běžným fyzikálním pojetím barev, protože fyzikální přístroje je nedokážou zachytit. Vnímavým lidem se jeví jako velmi zářivá a jasná barevná světla nebo jako barevné plochy, které s různou rychlostí pulzují a pohybují se. Barvy v lidském energetickém poli se mohou jevit jakoby složené z velkého počtu barevných bodů o různých odstínech, které se s velikou rychlostí nestejně rozsvěcují a zhasínají.

První vrstva lidského energetického pole kopíruje vnější obrys fyzického těla. Tato vrstva má podobu bílého, namodralého nebo šedavého světla, které pulzuje a pohybuje se. Obráží především fyzický stav těla a jeho vitalitu. Bývá nazývána **éterické tělo**.

Druhá vrstva je nazývána **emocionální tělo**, protože se v ní odrážejí především pocity člověka. Obklopuje fyzické tělo v podobě vejčitého obalu. Vnímavým lidem se jeví jako barevná a je zpravidla citlivými lidmi popisována nejčastěji. Tak například pocity dobra a lásky jsou obvykle popisovány jako jasné barvy, na-

příklad zelené a růžové, pocity hněvu a agrese se v ní projevují jako tmavé, černé a špinavě červené.

Třetí vrstva bývá nazývána **mentální tělo**, protože se v ní odrážejí naše myšlenkové pochody. Tato hladina je spojena s racionálním světem, v ní se odráží síla a schopnost myšlení a můžeme zde pozorovat myšlenkové formy. Tomu odpovídá síla a jas nebo naopak slabost, stagnace a deformace této vrstvy, která má podobu zlatožluté záře ze žlutých linií světla.

Ve čtvrté vrstvě jsou barvy ještě krásnější než ve druhé vrstvě, jsou jakoby prostoupeny světelnou září v podobě růžového, zlatavého nebo namodralého světla. Je to úroveň našich vztahů. Zde probíhá především energetická komunikace mezi lidmi a vytvářejí se zde neviditelná energetická spojení mezi lidmi. Tato vrstva bývá nazývána **astrálním tělem**. Její struktury mohou být velice rozmanité. Když je ve vztahu dvou lidí hodně lásky, můžeme vidět spoustu růžové energie, asi tak jako někdy na obloze. Mají-li vztahy člověka spíše povahu soubojů, energie se jeví jako ostnitá, špinavě červená, rychle pulzující. Nerozvinutá čtvrtá vrstva lidského energetického pole se jeví jako tmavá, hustá a pomalu se pohybující. Takový stav bývá provázen pocity nepohodlí, tíhy, vyčerpání, bolesti života.

Pátá vrstva vypadá jako **modře zbarvený negativ lidského fyzického těla** a všech jeho orgánů. S duchovním vývojem člověka se výrazněji vyvíjejí i **další vrstvy jeho kvantového pole** a člověk se dostává do většího kontaktu (rezonance) s kosmem. Při vizuálním vnímání jsou tyto vrstvy popisovány jako stříbrná a zlatá záře v podobě světélkujících a pulzujících paprsků.

Každá vrstva lidského energetického pole představuje tělo, které je reálné a funkční podobně jako naše fyzické tělo.

Energetická centra – čakry

V dávných dobách a v různých civilizacích lidé věřili, že tajemná **kosmická energie je tvůrcem a podstatou života a také zdrojem síly a vitality člověka**. Základy nauky o **energetických centrech** se objevují v hinduistickém a v buddhistic-kém tantrismu a výrazně se uplatňují v praxi jógy. Ponechme odborníkům diskuse o rozdílech mezi hinduistickým a buddhistickým učením. Obě tato učení však uvažovala o dynamických silách vesmíru a o možnostech spojení člověka s nimi. Staré spisy, které v buddhismu existují pod názvem **tantry**, ukazují především na vzájemnou souvislost a vnitřní příbuznost mikrokosmu a makrokosmu, světa hmoty a světa ducha. Jak tantrická učení, tak staří indiští jogíni věnovali značnou pozornost cvičení a rozvíjení **čaker – kol, vírů, lotosů**, kterými proudí kosmická energie.

Učení o čakrách a o energetických kanálech, kterými se v těle šíří univerzální energie, rozpracovala detailně indická ájurvěda (zdravověda) i čínská medicína. Mystická anatomie a fyziologie není založena na pitvě mrtvého těla, ale na subjektivním pozorování sebe sama a na přímé zkušenosti dějů a pocitů ve vlastním těle. Proto patologové říkají, že žádné čakry ani energetické kanály nikdy neviděli.

V současné době se mimořádně zvýšil počet lidí se schopností vnímat lidské energetické pole a energetické vibrace. Nabízím zde proto pouze velmi stručný popis čaker, který se shoduje v různých pramenech, potvrzovaný mými vlastními zkušenostmi a pozorováním mnoha mých přátel. Každá čakra energeticky zásobuje určitou oblast těla. Každá z nich přijímá a zpracovává energii o určité frekvenci. Citliví lidé je mohou vnímat v určitých barvách, i když **barvy čaker nejsou stabilní** a mohou se proměňovat. **Obvykle se rozlišuje sedm hlavních čaker.**